

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av djurskyddslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att djurskyddslagen ändras så att det till lagen fogas bestämmelser om faktorer som beskriver broilrars välbefinnande och om bedömning av broilrars välbefinnande på slakteriet samt om myndigheternas åtgärder när bedömningen av broilrarnas välbefinnande visar att välbefinnandet har försämrats under uppfödningen. I lagen föreslås också ingå bestämmelser om utbildningen för personer som håller broilrar samt om skyldigheten för dem som äger eller håller broilrar att ge de personer som är anställda hos dem och som hanterar broilrar handledning i krav som gäller broilrars välbefinnande. Enligt förslaget ska lagen dessutom innehålla särskilda krav som

ställs på broileruppfödning när de högsta djurtätheterna tillämpas. Förslaget grundar sig på ett EU-direktiv som gäller skydd av slaktkycklingar.

I den föreslagna lagen föreskrivs dessutom om det krav som ställs i EU-direktivet om skydd av animalieproduktionens djur på att den medicinska behandling som givits produktionsdjuren och antalet döda djur ska bokföras samt om den rätt som Livsmedels-säkerhetsverket ska ha att närvara när utredningar och undersökningar som avses i djurskyddslagen utförs.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis.....	3
1.2 Lagstiftningen i Europeiska unionen	4
1.3 Bedömning av nuläget	6
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	8
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	9
3.1 Ekonomiska konsekvenser	9
3.2 Konsekvenser för myndigheterna	9
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	10
DETALJMOTIVERING	12
1 LAGFÖRSLAG	12
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	16
3 IKRAFTTRÄDANDE	17
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	18
LAGFÖRSLAG	19
Lag om ändring av djurskyddslagen.....	19
BILAGA	22
PARALLELLTEXT	22
Lag om ändring av djurskyddslagen.....	22

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge**1.1 Lagstiftning och praxis***Djurskyddslagen*

I djurskyddslagen (247/1996) ingår de centrala principerna om djurhållning, skötsel, behandling och hantering av djur. Syftet med lagen är att på bästa möjliga sätt skydda djur mot lidande, smärta och plåga. Lagen syftar också till att främja djurens välbefinnande och god behandling av djur.

I 4 § i djurskyddslagen finns allmänna bestämmelser om de krav som ställs på förvaringsutrymmen för djur och enligt vilka förvaringsutrymmena ska vara tillräckligt rymliga, skyddande, ljusa, rena och trygga. Förvaringsutrymmet ska även i övrigt vara ändamålsenligt med hänsyn till djurartens behov. Det är förbjudet att hålla djur på ett sätt som åsamkar onödigt lidande.

I 5 § i djurskyddslagen finns bestämmelser om allmänna krav på skötsel av djur. Djur som tagits om hand får inte lämnas utan skötsel eller överges. Djuren ska få tillräckligt med lämplig föda, dryck och annan behövlig skötsel. Djur som insjuknat ska få ändamålsenlig vård. Dessutom ska djurens välbefinnande och miljö kontrolleras tillräckligt ofta.

I 6 § i djurskyddslagen finns bestämmelser om allmänna krav på behandling av djur. Enligt paragrafen är det förbjudet att överanstränga djur, att hålla dem i oskäligt strängt tukt, att dressera dem oskäligt strängt och att behandla dem alltför hårdhänt. Dessutom är det förbjudet att binda eller tjudra djur på ett sätt som åsamkar onödigt lidande. I paragrafen krävs också att djuren ska ges möjlighet att vila ordentligt och att röra sig.

Djurskyddslagen innehåller också bestämmelser om tillsyn och myndighetsåtgärder. Om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts eller hålls i strid med bestämmelserna, har regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteman som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen och polisen rätt att verkställa inspektion enligt 39 § 1 mom. i lagen. Också en djurskydds-

övervakare som regionförvaltningsverket bemyndigat har inspektionsrätt under vissa förutsättningar. Enligt 3 mom. i paragrafen har den som verkställer inspektionen rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls. Vid inspektionen kan djuret, dess förvaringsplats samt föda, dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras.

Om det vid en inspektion upptäcks att bestämmelserna om skötsel av djur och djurhållning har överträtts, får tillsynsmyndigheten meddela ett förbud enligt 42 § i djurskyddslagen att fortsätta eller upprepa det förfarande som strider mot författningarna eller ett åläggande om att förhållandena ska åtgärdas så att de överensstämmer med vad som förutsätts i lagstiftningen. Regionförvaltningsverket kan enligt 43 § 1 mom. förena ett förbud eller ett åläggande med vite eller hot om tvångsutförande. Om det behövs av djurskyddsskäl, får myndigheten i enlighet med 44 § 1 mom. vidta omedelbara åtgärder för att trygga ett djurs välbefinnande. Djuret får t.ex. sändas till slakt eller avlivas.

Om besiktningsveterinären på slakteriet misstänker att bestämmelserna i författningarna om djurskydd har överträtts i det förvaringsutrymme där djuret hållits ska han eller hon i enlighet med 41 § 2 mom. i djurskyddslagen anmäla detta till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde förvaringsutrymmet är beläget.

Statsrådets förordning om skydd av höns

Statsrådets förordning om skydd av höns (673/2010) har utfärdats med stöd av djurskyddslagen och i den preciseras förutom de krav som gäller höns också de krav som ställs på förvaringsutrymmet, förhållandena i förvaringsutrymmet, anordningarna och redskapen för broilrar och hantering, skötsel, vattning och utfodring av broilrar. Förordningen grundar sig i huvudsak på rådets direktiv 1999/74/EG om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns, som genom nationellt beslut också i tillämpliga delar har tillämpats på broileruppfödning. Förordningen innehåller också bestämmelser som till-

lämpas enligt nationell prövning och vilkas syfte är att trygga välbefinnandet hos höns av arten *Gallus gallus* på djurhållningsenheter. Genom förordningen har också de allmänna bestämmelser om skydd av produktionsdjur som ingår i rådets direktiv 98/58/EG om skydd av animalieproduktionens djur, nedan *direktivet om produktionsdjur*, genomförts.

Produktion av broilerkött

I Finland är produktionen av broilerkött högt specialiserad kontraktsproduktion. I Finland finns det under 200 broileruppfödare. Broilrar som är avsedda för produktion föds upp i golvsystem på djupströbädd i flockar som beroende på avdelningens storlek består av 6 000—60 000 fåglar. Uppfödningssperioden varar 32—41 dygn beroende på målvikten. När på hela produktionen slaktas vid tre broilerslakterier. Produktionen sker som kontraktsproduktion i nära samarbete med slaktföretagen. Hälsovården och djursjukdomsläget för broilrar i Finland är vid internationell jämförelse på utmärkt nivå, och därför är också fåglarnas behov av medicinering litet. Vid broileruppfödningen iaktas god produktions- och egenkontroll på frivillig basis inom näringen. Produktionsgårdarna är regionalt koncentrerade till broilerslakteriernas närmaste omgivning.

1.2 Lagstiftningen i Europeiska unionen

Rådets direktiv 2007/43/EG om fastställande av minimiregler för skydd av slaktskycklingar

Bestämmelser om skydd av broilrar finns i rådets direktiv 2007/43/EG om fastställande av minimiregler för skydd av slaktskycklingar, nedan *broilerdirektivet*. Tidigare har det inte funnits några detaljerade bestämmelser som gäller broilrar i Europeiska unionen. I direktivet om produktionsdjur finns dock allmänna bestämmelser om krav på produktionsdjurs välbefinnande, vilka även gäller broileruppfödning.

I broilerdirektivet föreskrivs om bl.a. högsta tillåtna djurtäthet vid uppfödning av broilrar, särskilda krav som ställs för de tillåtna djurtätheterna samt krav på god praxis vid skötsel av fåglarna. I direktivet föreskrivs

också om de krav som ställs på den tekniska utrustningen på gården, tillsynen över anordningarnas funktion och förhållandena på gården samt om utbildningen för personer som hanterar broilrar. Dessutom innehåller direktivet bestämmelser om bokföring av dödligheten hos broilrarna, om uppföljning av fynd vid köttbesiktning av broilrar samt om informationen mellan broileruppfödare, besiktningssveterinär och behörig myndighet.

Enligt artikel 3.1 i broilerdirektivet ska den behöriga myndigheten eller den officiella veterinären övervaka att alla stall som används för broileruppfödning uppfyller de krav på uppfödningshallens konstruktion som anges i bilaga I till direktivet och att de krav i punkterna 1 och 2 i bilaga III till direktivet som gäller bedömning av dödligheten hos broilrarna och av fynd vid köttbesiktningen uppfylls.

Enligt punkt 1 i bilaga III till broilerdirektivet ska den som håller eller äger broilrar när han eller hon levererar en flock till slakteriet skicka med uppgifter om gården, den avdelning där flocken har fötts upp, vilken ras eller hybrid broilrarna i flocken tillhör samt dödligheten inom flocken. Enligt punkten ska ovan nämnda uppgifter samt antalet broilrar som är döda vid ankomsten till slakteriet registreras vid slakteriet under överinseende av den officiella veterinären.

Enligt punkt 3 i bilaga III till broilerdirektivet ska den officiella veterinären anmäla de i punkterna 1 och 2 i bilaga III avsedda resultaten i fråga om dödligheten och fynden vid köttbesiktningen till den som håller eller äger broilrarna och till den behöriga myndigheten, om resultaten tyder på att välbefinnandet hos broilrarna försämrats i uppfödningssstallet. Djurhållaren eller djurägaren och den behöriga myndigheten ska efter att de mottagit anmälan vidta lämpliga åtgärder för att välbefinnandet hos broilrarna i de följande flockarna inte ska försämrats.

Enligt artikel 3.5 i broilerdirektivet får medlemsstaterna tillåta att den högsta tillåtna djurtäthet som anges i artikel 3.4 och som är 39 kilogram levande vikt per kvadratmeter får höjas med 3 kilogram per kvadratmeter, förutsatt att tilläggsvillkoren i bilaga V till direktivet är uppfyllda. I punkt 1 a i bilaga V anges som ett villkor att den kontroll av an-

läggningen som genomförts av den behöriga myndigheten inom de senaste två åren inte har visat några sådana brister som avses i direktivet. Enligt punkt 2 i bilaga V kan den behöriga myndigheten besluta att öka djurtätheten om den som äger eller håller broilrarna har lämnat en godtagbar förklaring till den exceptionella, högre dödligheten hos broilrarna eller har visat att orsakerna ligger utanför hans eller hennes kontroll.

Enligt artikel 4 i broilerdirektivet ska den som håller broilrar och som är ansvarig för deras skötsel ha fått med tanke på sina uppgifter tillräcklig utbildning i frågor som gäller djurs välbefinnande. I bilaga IV till direktivet anges vad utbildningen minst ska omfatta. Enligt artikel 4 ska den som håller broilrar inneha ett intyg som godkänts av den behöriga myndigheten och som styrker att han eller hon fullgjort sådan utbildning eller har förvärvat likvärdiga kunskaper. Praktisk erfarenhet som förvärvats före den 30 juni 2010 får godkännas som likvärdig med utbildningen och ett intyg som styrker detta ska då beviljas sökanden. Medlemsstaten får också föreskriva att kravet på utbildning ska gälla den som äger broilrarna.

I enlighet med artikel 4 i broilerdirektivet ska de som äger eller håller broilrar förse de personer som de anställer eller anlitar för att sköta, fanga in och lasta broilrar med instruktioner om och handledning i krav som gäller djurens välbefinnande, inklusive de krav som gäller anläggningens avlivningsmetoder.

Enligt punkt 11 i bilaga I till broilerdirektivet ska den som äger eller håller broilrar föra en journal över varje stall som används för broileruppfödning med uppgifter om antal insatta broilrar, den tillgängliga arean för fåglarna och vilken ras eller hybrid de tillhör. Dessutom ska djurägaren eller djurhållaren föra journal över antalet döda och avlivade fåglar och eventuella dödsorsaker samt antalet fåglar som finns kvar i flocken efter det att fåglar avlägsnats för försäljning eller slakt. Dessa uppgifter ska bevaras i minst tre år. Uppgifterna ska göras tillgängliga för den behöriga myndigheten när denna utför en inspektion eller begär dem.

Enligt punkt 1 i bilaga II till broilerdirektivet ska den som äger eller håller broilrar meddela den behöriga myndigheten om han

eller hon har för avsikt att tillämpa en djurtäthet som överstiger 33 kilogram levande vikt per kvadratmeter. Anmälan ska göras minst 15 dagar innan flocken sätts in i stallet. På begäran av den behöriga myndigheten ska anmälan åtföljas av ett dokument som sammanfattar de upplysningar som krävs enligt punkt 2 i bilaga II.

I punkt 2 i bilaga II till broilerdirektivet förutsätts den som äger eller håller broilrar ha en detaljerad beskrivning av produktionssystemet och hålla den tillgänglig i stallet. I synnerhet ska beskrivningen innehålla tekniska uppgifter om stallet och dess utrustning, såsom en ritning över stallet, uppgifter om ventilationssystemet, utfodrings- och vattningssystem och deras placering. Dessutom ska beskrivningen innehålla uppgifter om de larmsystem och reservsystem för dem som är väsentliga för djurens välbefinnande samt typ av golv och vilket strö som normalt används.

Den dokumentation som avses i punkt 2 i bilaga II till broilerdirektivet ska göras tillgänglig för den behöriga myndigheten på begäran och hållas uppdaterad. I synnerhet ska tekniska inspektioner av ventilations- och larmsystemen dokumenteras. Den som äger eller håller broilrar ska meddela den behöriga myndigheten om sådana förändringar i beskrivningen av produktionssystemet som kan påverka broilrarnas välbefinnande.

Rådets direktiv 98/58/EG om skydd av animalieproduktionens djur

I direktivet om produktionsdjur finns allmänna bestämmelser om skyldigheterna för den som äger eller håller produktionsdjur när det gäller skötsel, behandling och hantering av djuren, i syfte att säkerställa att dessa djur inte utsätts för någon onödig smärta, onödigt lidande eller onödig skada. I bilagorna till direktivet finns närmare bestämmelser om kraven på djurstallar och deras utrustning, inspektion av djuren, personalen, bokföring över djuren, utfodring och vattning av djuren, avel och åtgärder som utförs på djur. I punkterna 5 och 6 i bilagan finns bestämmelser om bokföringsskyldigheten. Enligt dessa punkter ska den som äger eller håller produktionsdjur föra bok över den medicinska be-

handling som givits djuren och över antalet döda djur. I direktivet bestäms dessutom om hur länge bokföringen ska bevaras och om att den ska göras tillgänglig för myndigheterna.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd

I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, nedan *kontrollförordningen*, finns bl.a. bestämmelser om kontroll av myndigheters verksamhet, dvs. så kallad revision. I artikel 4.2 a bestäms att de behöriga myndigheterna ska se till att den offentliga kontrollen av levande djur i alla led av produktionskedjan är effektiv och ändamålsenlig. Enligt artikel 4.6 ska de behöriga myndigheterna dessutom utföra interna revisioner, vilka ska bli föremål för oberoende granskning och genomföras på ett sätt som tillåter insyn.

1.3 Bedömning av nuläget

Produktion av broilerkött

Största delen av de krav som ställs på broileruppfödning i broilerdirektivet kan genomföras genom förordning av statsrådet. Förordningen utfärdas med stöd av 4–6 § i djurskyddslagen, i vilka ingår bestämmelser om förvaringsutrymmen för djur samt skötsel och behandling av djur. Således kan broilerdirektivets bestämmelser om de krav som djurtätheten ställer på stall och miljö utfärdas redan med stöd av gällande lag. Direktivet ställer dock också krav som den gällande lagen eller de bemyndiganden att utfärda förordning som ingår i lagen inte omfattar.

I fråga om utbildningsnivån hos dem som håller broilrar eller djurtätheten för broilrar finns det för närvarande inte några krav, begränsningar eller anmälningsförfaranden som grundar sig på djurskyddslagen. I djurskyddslagen föreskrivs inte i detalj om sådan bedömning av broilrars välbefinnande under

uppfödningen som sker i efterhand på slakteriet.

De som äger eller håller broilrar är inte skyldiga att ge de personer som är anställda hos dem och som deltar i skötseln och hanteringen av broilrar handledning i kraven som gäller broilrarnas välbefinnande. För närvarande åläggs de som äger eller håller broilrar enligt djurskyddslagen inte någon bokföringsskyldighet och inte heller någon anmälningsskyldighet i fråga om sin verksamhet.

I broileruppfödningstall i Finland har man i många år tillämpat djurtätheter som är minst 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter. Den finländska broilerproduktionen är högklassig i internationell jämförelse; hälso-tillståndet hos broilrarna är exceptionellt gott, behovet av medicinering mycket litet och fåglarnas tillväxthastighet bra.

Den finländska broilerproduktionen baserar sig på kontraktproduktion, där producenterna har förbundit sig att följa slakteriernas kvalitetssystem. Med hjälp av dessa kvalitetssystem förebyggs djursjukdomar, förbättras förutsättningarna för den som äger eller håller broilrar att ha kontroll över förhållandena i uppfödningstallet och fåglarnas skötsel. Därför är det inte motiverat att minska djurtätheten till högst 39 kilogram levande vikt per kvadratmeter när lagen träder i kraft.

På slakteriet görs ingen detaljerad bedömning enligt djurskyddslagen av hur uppfödningssförhållandena inverkar på broilrarnas välbefinnande. I praktiken ger besiktningsveterinärerna producenterna respons på resultaten från köttbesiktningen, deltar i utbildningen av producenter och samarbetar med slakteriets rådgivning om primärproduktion i frågor som gäller broilrars välbefinnande. Broilerdirektivet förutsätter att broilrarnas välbefinnande under uppfödningen bedöms i efterhand, vilket är en alldeles ny utgångspunkt i vår djurskyddslagstiftning. För närvarande bedömer besiktningsveterinären på slakteriet om det hos djuren finns tecken som tyder på att bestämmelserna i författningarna om djurskydd har överträtts i djurens förvaringsutrymme. Om besiktningsveterinären misstänker att bestämmelserna i författningarna om djurskydd har överträtts, ska han eller hon anmäla detta till det regionförvaltningsverk

inom vars verksamhetsområde förvaringsutrymmet är beläget. I praktiken grundar sig tillsynen över djurskyddet huvudsakligen på inspektioner som utförs på plats i djurens förvaringsutrymme, när det föreligger misstanke om att bestämmelserna i författningarna om djurskydd har överträtts. I broilerdirektivet förutsätts dock att besiktningsveterinären också på annat sätt ska bedöma välbefinnandet hos broilrarna under uppfödningstiden.

I lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010) föreskrivs på allmän nivå om identifiering av aktörer som är ansvariga för djur och om identifiering av djur och djurhållningsplatser samt om aktörernas anmälningsskyldighet och om datainnehållet i register. Lagen om ett system för identifiering av djur omfattar en del av kraven i broilerdirektivet.

Bokföringsskyldighet för den som äger eller håller produktionsdjur

I djurskyddslagen finns inga bestämmelser om att den som äger eller håller produktionsdjur är skyldig att föra bok över den medicinska behandling som givits produktionsdjuren och antalet döda djur.

Europeiska kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor har vid flera av sina inspektioner av välbefinnandet hos produktionsdjur i Finland ansett att det krav som ställs i direktivet om produktionsdjur på att den medicinska behandlingen av produktionsdjur och antalet döda djur ska bokföras har genomförts bristfälligt.

Detta har kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor senast konstaterat vid den inspektion som kontoret utförde i Finland den 23—27 februari 2009 och vars syfte var att bedöma genomförandet av djurskyddslagstiftningen gällande gårdsbruksenheter, transporter och slakt. Bristerna har också framförts i kontorets rapport över inspektionsresan (referensnummer DG SANCO/2009—8262). Efter korrespondensen mellan Finlands myndigheter och kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor har Finland förbundit sig att ändra den nationella lagstiftningen i syfte att rätta till den ovan nämnda frågan om genomförandet.

Livsmedelssäkerhetsverkets rätt att närvara vid djurskyddsmyndighetens utredningar och undersökningar

Enligt 34 a § i djurskyddslagen leder och övervakar Livsmedelssäkerhetsverket i egen skap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Enligt 48 § i djurskyddslagen får Livsmedelssäkerhetsverket, för tillsynen över att lagen följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska unionens lagstiftning förutsätter detta, förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring samt i slakterier och på slaktplatser.

I djurskyddslagen finns inte några bestämmelser om att Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att närvara när djurskyddsmyndigheterna utför utredningar och inspektioner på gårdsbruksenheter. I djurskyddslagen finns inte heller några bestämmelser om att Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att följa upp genomförandet av utredningar och inspektioner. Dessa rättigheter är nödvändiga för att Livsmedelssäkerhetsverket ska kunna säkerställa att den lednings- och tillsynsuppgift som gäller djurskyddsmyndigheter fullgörs på ett effektivt sätt.

Europeiska kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor har vid flera av sina inspektioner av välbefinnandet hos produktionsdjur i Finland konstaterat att Livsmedelssäkerhetsverkets rätt till revision av myndighetsverksamhet saknas i djurskyddslagen. I kontrollförfordningen förutsätts att den behöriga myndigheten ska se till att den offentliga kontrollen är ändamålsenlig.

Detta har kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor senast konstaterat vid den inspektion som kontoret utförde i Finland den 23—27 februari 2009 och vars syfte var att bedöma genomförandet av lagstiftningen gällande djurens välbefinnande på gårdsbruksenheter, under transporter och vid slakt. Bristerna har också framförts i kontorets rapport över inspektionsresan (referensnummer DG SANCO/2009—8262). Efter

korrespondensen mellan Finlands myndigheter och kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor har Finland förbundit sig att ändra den nationella lagstiftningen i syfte att rätta till frågan som gäller tillsynen.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med förslaget är att genomföra broilerdirektivet till den del genomförandet kräver reglering på lagnivå. Ett syfte är också att genomföra det krav som anges i direktivet om produktionsdjur och som gäller skyldigheten för djurägaren eller djurhållaren att föra bok över den medicinska behandling som givits produktionsdjuren och över det antal döda djur som upptäckts i samband med inspektionerna. Ett syfte är dessutom att genomföra kontrollförfordningens krav på att den behöriga myndigheten ska utföra revision av regionala och lokala tillsynsmyndigheter.

I propositionen föreslås att det till djurskyddslagen fogas bestämmelser om utbildningen för dem som håller broilrar samt om skyldigheten för dem som äger eller håller broilrar att ge de personer som är anställda hos dem och som deltar i skötseln och hanteringen av broilrar handledning i krav som gäller broilrars välbefinnande.

I propositionen föreslås att den som äger eller håller broilrar ska göra en beskrivning av produktionssystemet. Dessutom ska djurägaren eller djurhållaren meddela regionförvaltningsverket om han eller hon har för avsikt att höja djurtätheten för broilrarna så att den överstiger 33 kilogram levande vikt per kvadratmeter. Samtidigt ska djurägaren eller djurhållaren meddela viktiga uppgifter om produktionssystemet. Dessutom ska djurägare eller djurhållare när de skickar broilrar till slakt lämna slakteriet de uppgifter om flockens förvaringsutrymme och om flocken som behövs för bedömningen av broilrarnas välbefinnande.

Det föreslås att det till djurskyddslagen fogas en bestämmelse om förutsättningarna för att få höja djurtätheten så att den överstiger 39 och högst är 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter. Dessa förutsättningar är följande:

att det vid djurskyddsinspektionerna i broileruppfödningstallet under de senaste två åren inte har uppdagats någon sådan verksamhet som strider mot författningarna om djurskydd, att den som äger eller håller broilrarna tillämpar riktlinjer för god praxis och att dödligheten bland broilrarna är tillräckligt låg.

I propositionen föreslås att regionförvaltningsverket ska vara behörig myndighet enligt broilerdirektivet, för att den delvis helt nya typ av tillsyn som gäller dem som äger eller håller broilrar ska vara enhetlig.

I propositionen föreslås att det till djurskyddslagen fogas bestämmelser om faktorer som beskriver välbefinnandet hos broilrar. Sådana faktorer är dödligheten hos broilrarna under uppfödningen och bedömningen av hudinflammation på trampdynorna i samband med köttbesiktningen i slakteriet. I propositionen föreslås dessutom att det till djurskyddslagen fogas bestämmelser om besiktningsveterinärens bedömning av välbefinnandet hos broilrar. Enligt förslaget ska besiktningsveterinären underrätta den som äger eller håller broilrarna samt regionförvaltningsverket, om resultatet av bedömningen av broilrarnas välbefinnande tyder på att broilrarnas välbefinnande försämrats under uppfödningen.

Det föreslås att det till djurskyddslagen fogas bestämmelser om regionförvaltningsverkets rätt att bestämma att den som äger eller håller broilrar ska vidta de korrigerande åtgärder som behöver vidtas med tanke på broilrarnas välbefinnande, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande tyder på att välbefinnandet försämrats under uppfödningen. Regionförvaltningsverket kan bestämma att djurtätheten för broilrarna minskas i en avdelning inom uppfödningstallet, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande tyder på att broilrarnas välbefinnande i två av tre på varandra följande flockar försämrats under uppfödningen, eller om det konstateras att den som äger eller håller broilrarna har brutit mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om beskrivningen av produktionssystemet, om viktiga uppgifter om produktionssystemet, om de uppgifter om

flocken som ska lämnas till slakteriet, om faktorer som beskriver broilrars välbefinnande och om hur dessa faktorer påverkar djurtätheten, om riktlinjer för god praxis, om omständigheter som ska beaktas när det gäller dödligheten bland broilrar, om den bedömning av broilrars välbefinnande som görs på slakteriet och om besiktningsveterinärens anmälan. Dessutom får det genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om bokföringen över antalet döda djur.

Till djurskyddslagen fogas också en bestämmelse om bokföring av den medicinska behandlingen av produktionsdjur och av antalet djur som dött på gården. Genom den föreslagna lagen ges också Livsmedelssäkerhetsverket rätt att närvara i syfte att utföra de tillsyns- och ledningsåtgärder som förutsätts i kontrollförordningen.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Propositionen har inga konsekvenser för statsfinanserna. Förslagets bestämmelser om utbildning, handledning och redogörelser kan i viss mån antas öka kostnaderna för dem som håller broilrar. Majoriteten av dem som för närvarande håller broilrar kan hos regionförvaltningsverket ansöka om intyg som visar att de har praktisk erfarenhet som är likvärdig med utbildningen, varvid de som håller broilrar inte i någon betydande utsträckning behöver satsa sina medel på utbildning.

För närvarande är den djurtäthet som tillämpas vid broileruppfödning i Finland 42–45 kilogram levande vikt per kvadratmeter. Inom näringen har man i framtiden för avsikt att tillämpa den högst tillåtna djurtätheten enligt direktivet, d.v.s. 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter. På årsnivå produceras det omkring 86 miljoner kilogram broilerkött. Om djurtätheten minskas till 39 kilogram levande vikt per kvadratmeter betyder det en sammanlagd kostnadsökning på 6 % för näringen (0,07 €/kilogram kött). Detta innebär en kostnadsökning på sammanlagt 6 miljoner euro per år för näringen, om produktionsmängden bibehålls på nuvarande nivå.

Ökad tillsyn medför att tillsynsmyndigheternas kostnader ökar. I och med veterinärvårdslagen (765/2009) har man för regionförvaltningsverken reserverat medel i statsbudgeten för inrättande av 15 nya tjänster som länsveterinär, detta med tanke på skötseln av tillsynsuppgifter. Resurserna behöver därför inte ökas med anledning av detta lagförslag. Arbetsmängden för statens besiktningsveterinärer ökar, vilket medför att kostnaderna för köttbesiktningen de två första åren stiger med 140 000 euro per år.

I fortsättningen minskar behovet av tillsyn och utbildning i anslutning till arbetet, varvid ökningen av kostnaderna för köttbesiktningen är 70 000 euro per år. Dessutom ökar arbetsmängden för köttbesiktningsassistenter, som hör till personalen vid slakteriet, vilket ökar kostnaderna för köttbesiktningen med 26 000 euro per år. Köttbesiktning är avgiftsbelagd verksamhet hos staten, och därför tas kostnaderna ut hos näringsidkarna.

3.2 Konsekvenser för myndigheterna

I Finland slaktas årligen omkring 2 900 broilerflockar. Dessa har fötts upp på ca 180 broilergårdar. Alla broilergårdar inspekteras under de två första åren. Därefter inspekteras 3–4 % av gårdarna per år i samband med urvalsbaserade EU-djurskyddsinspektioner.

Vid slakteriet kan det antas att bedömningen av välbefinnandet hos broilrar och utbildningen i anslutning till den ökar besiktningsveterinärernas arbetsmängd med sammanlagt ca 2 årsverken under de två första åren. Senare minskar behovet av den arbetsrelaterade utbildningen och arbetsmängden antas öka med sammanlagt ca 1 årsverke, förutsatt att köttbesiktningsassistenter som hör till slakteriets personal samlar in fötterna och gör en bedömning av fotsulorna.

Regionförvaltningsverkets tillsynsarbete och utbildningen i anslutning till det antas öka under de första två åren med sammanlagt ca 1,5 årsverken. Senare minskar behovet av tillsyn och utbildning i anslutning till arbetet och arbetsmängden antas öka med sammanlagt ca 0,5 årsverken. I samband med att de länsveterinärtjänster som avses i veterinärvårdslagen fördelades på de olika regionförvaltningsverken, beaktade man verkens be-

hov av årsverken, vilket också innefattade den ökade mängden arbete som genomförandet av broilerdirektivet kräver. Därför behöver inte antalet anställda utökas.

För handledningen av myndighetsövervakningen och för utvecklande av ett sådant informationssystem som behövs samt för rådgivning och utbildning av dem som håller broilrar och av tillsynsmyndigheter behövs det i initialskedet sammanlagt ca 4 årsverken per år. I fortsättningen minskar behovet av utvecklande av informationssystem, handledning och rådgivning klart och arbetsmängden antas vara sammanlagt ca 1,5 årsverken per år.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Yttranden om propositionen har begärts hos justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, jord- och skogsbruksministeriets jordbruksavdelning och fiske- och viltavdelning, social- och hälsovårdsministeriet, miljöministeriet, regionförvaltningsverken, Livsmedelssäkerhetsverket, forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi, Utbildningsstyrelsen, vilt- och fiskeriforskningsinstitutet, Helsingfors universitet/Forskningscentret i djurvälfärd, Östra Finlands universitet/Biotieteiden laitos, Agrologien Liitto ry, Agronomförbundet rf, Livsmedelsindustriförbundet rf, Nationella centret för djurvälfärd, Eläinsuojeluliitto Animalia – Djurskyddsförbundet Animalia ry, Faba anl, Finnpig Ab, Centralförbundet för Fiskerihushållning rf, Keltasiipi Oy, Kuluttajat-Konsumenterna ry, Lihateollisuuden tutkimuskeskus, Maa- ja Metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Företagaren Kimmo Nikko, Renbeteslagsföreningen rf, Polisskolan, ProAgria Keskusten Liitto ry, Svenska Lantbrukssällskapens Förbund rf, Suomen Broileryhdistys – Finlands Broilerförening ry, Finlands Veterinärförbund rf, Finlands Djurskyddsföreningars förbund rf, Finlands Hippos rf, Finlands Fiskodlarförbund rf, Finlands Konsumentförbund rf, Finlands Fårörening rf, Lihateollisuusyhdistys ry, Finlands Ryttarförbund rf, Suomen Siipikarjaliitto –

Finlands Fjäderfäförbund ry, Finlands Pälsdjursuppfödarens Förbund rf och Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf.

Sammanlagt kom det in 19 remissyttranden. Allmänt taget var remissinstanserna positiva till propositionen. I synnerhet ansågs man att det behövs nya bestämmelser om skydd av broilrar.

Undervisnings- och kulturministeriet, Regionförvaltningsverket i Östra Finland, Utbildningsstyrelsen, Helsingfors universitet och Finlands Veterinärförbund rf ansåg att det är positivt att det ställs utbildningskrav i fråga om behörigheten hos dem som håller broilrar. Enligt Helsingfors universitet är djurskötaren mycket viktig när det gäller faktorer som påverkar välbefinnandet hos produktionsdjur. Finlands Veterinärförbund rf förslår att motsvarande behörighetskrav bör införas också för hållning av andra djur. Livsmedelsindustriförbundet rf, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK rf, Suomen Broileryhdistys – Finlands Broilerförening rf och Suomen Siipikarjaliitto – Finlands Fjäderfäförbund ry ansåg däremot att behörighetskravet inte får vara strängare än vad som anges i broilerdirektivet.

Behörighetskravet ändrades inte eftersom det är möjligt att genomföra utbildningen på ett flexibelt sätt bl.a. genom att utnyttja de olika alternativ som finns inom vuxenutbildningen och genom att tillgodoräkna tidigare genomförd utbildning. Dessutom gäller utbildningskravet inte alla personer som deltar i skötseln av djuren i ett broileruppfödningstall. Det är dock fråga om en sådan form av husdjursproduktion där förhållandena för djuren och djurens skötsel kräver avsevärd yrkeskompetens, och där det på en enskild gård hanteras en mycket stor mängd djur årligen i förhållande till antalet arbetstagare som deltar i djurens skötsel.

Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland och Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland föreslår att de båda regionförvaltningsverken på grund av den ökade tillsynen ytterligare bör få minst en länsveterinärtjänst till. I annat fall föreslår de att den behöriga myndighetspersonen ska vara kommunalveterinären. Kommunalveterinären kan inte anses vara lämplig att utföra denna

myndighetstillsyn, eftersom det inte finns så många broileruppfödningsskall i Finland, och eftersom det för att säkerställa att gårdarna behandlas lika är motiverat att tillsynen koncentreras till regionförvaltningsverken. Dessutom kom utförandet av EU-djurskyddsinspektionerna i och med den nya veterinärvårdslagen att föras över från kom-

munerna till regionförvaltningsverken, vilka alltså i vilket fall som helst måste inspektera broileruppfödningsskallen.

De anmärkningar som framförts i remissyttrandena har beaktats vid den fortsatta beredningen i den mån det varit möjligt. Ett sammandrag av remissyttrandena har utarbetats av jord- och skogsbruksministeriet.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

26 a §. Bokföring av produktionsdjur. I paragrafen föreskrivs om bokföring av uppgifter som är viktiga med tanke på tillsynen över välbefinnandet hos produktionsdjur. Enligt 1 mom. är djurägaren eller djurhållaren skyldig att föra bok över all medicinsk behandling som ges djuren och över antalet döda djur. Enligt 2 mom. ska han eller hon bevara uppgifterna om den medicinska behandlingen minst fem kalenderår och uppgifterna om antalet döda djur minst tre år efter utgången av det år då den senaste anteckningen om ett djur gjordes i bokföringen. Bokföringen ska på begäran uppvisas för djurskyddsmyndigheterna och en djurskyddsövervakare som regionförvaltningsverket godkännt.

Bilaga 5 och 6 till direktivet om produktionsdjur innehåller motsvarande krav och krav på att bokföringen ska bevaras i minst tre år. Finland har förbundit sig att precisera genomförandet av direktivet till denna del utgående från de observationer som Europeiska kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor gjort vid sina kontrollbesök.

Bestämmelser om bokföring över medicinsk behandling av produktionsdjur finns i jord- och skogsbruksministeriets förordning (794/2000). I förordningen i fråga förutsätts att bokföring över medicinsk behandling ska bevaras i minst fem år i fråga om alla djur som föds upp för att användas som livsmedel. Det här är en längre tid än den tid på tre år som krävs i direktivet om produktionsdjur och som utöver de nämnda djuren också gäller pälsdjur. För tydlighetens och enhetlighetens skull föreslås det i propositionen att den kortaste bevaringstiden för bokföringen över den medicinska behandlingen ska vara lika i fråga om alla produktionsdjur och omfatta fem kalenderår.

Vidare får det enligt 3 mom. genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om bokföring över antalet döda djur. Till exempel förekommer det i de olika leden i produktionskedjan vid fiskodling en

dödlighet som i praktiken är omöjlig att bokföra detaljerat, eftersom dödligheten är störst under rom- och yngelstadiet. I statsrådets förordning kan vid behov också andra liknande särskilda krav som gäller djurhållning beaktas, så att kravet på bokföring inriktas på relevanta frågor och över huvud taget är möjligt att uppfylla.

26 b §. Behörigheten för dem som håller broilrar och handledning av dem som hantlar broilrar. Genom den föreslagna paragrafen genomförs artikel 4 och bilaga IV i broilerdirektivet. Enligt det föreslagna 1 mom. ska en person som håller broilrar och ansvarar för skötseln av minst 500 fåglar ha utbildning i uppfödning av broilrar. Med utbildning avses en utbildning som minst motsvarar en av Utbildningsstyrelsen fastställd examen inom lantbruksbranschen, med köttfjäderfä som specialiseringsområde. I enlighet med artikel 1 i broilerdirektivet tillämpas utbildningsskyldigheten inte på gårdar med färre än 500 broilrar. I praktiken finns det inte för närvarande så små verksamma broileruppfödningssenheter i Finland. Andra bestämmelser som gäller broilrar tillämpas på all broileruppfödning oberoende av antalet broilrar eller gårdens storlek.

I nämnda examen ingår lagstiftningen om skyddet av broilrar, broilrars fysiologi, särskilt deras vätske- och foderbehov samt djurens beteende och begreppet stress. Dessutom omfattar examen praxis vid hantering, infångning, lastning och transport av broilrar, hälsovården för broilrar, nödslakt och avlivning samt förebyggande smittskyddsåtgärder.

Den som håller broilrar ska ha ett intyg över genomförd utbildning. Intyget ska utfärdas av utbildningsanordnaren, som ska ha beviljats tillstånd av undervisnings- och kulturministeriet att ordna grundläggande yrkesutbildning och/eller yrkesinriktad tilläggsutbildning. Den som håller broilrar kan i praktiken också vara den som äger broilrarna. Med broiler avses en fågel av arten *Gallus gallus* som föds upp för köttproduktion. Med broilrar avses inte fåglar som används för avel.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska de som äger eller håller broilrar förse de personer som de anställer eller anlitar för att sköta och hantera broilrar med instruktioner och handledning. Sådana personer är t.ex. de som anställts för att sköta, fånga in och lasta fåglar. Handledningen ska omfatta instruering om krav som gäller djurens välbefinnande, t.ex. gällande de slakt- och avlivningsmetoder som används på gården.

26 c §. Uppfödningssall för broilrar. Genom den föreslagna paragrafen genomförs punkt 11 i bilaga I, punkt 1 första till tredje stycket och punkt 2 i bilaga II, punkt 1.1 i bilaga III samt punkterna 1 och 2 i bilaga V till broilerdirektivet.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska den som äger eller håller broilrar, utöver vad som föreskrivs om anmälningar av djurhållningsplatser i lagen om ett system för identifiering av djur, för registrering i registret över djurhållningsplatser lämna uppgifter om de delar av uppfödningssall där broilerflockar föds upp. Då kan tillsynen över uppfödningssall utövas per uppfödningssall, vilket är en förutsättning för att bedömningen av broilrarnas välbefinnande ska kunna inriktas på broilerflockarna och de utrymmen där flockarna har fötts upp. I lagen om ett system för identifiering av djur definieras en djurhållningsplats minst som en byggnad. Med uppfödningssall avses ett broileruppfödningssalls byggnad eller en del av den, där det kan födas upp en broilerflock åt gången som använder ett gemensamt strötkäckt område och gemensamma utfodrings- och vattningssall.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska den som äger eller håller broilrar för varje uppfödningssall föra en sådan förteckning som avses i 21 § i lagen om ett system för identifiering av djur. Förteckningen ska bl.a. innehålla uppgifter om antalet insatta broilrar och den tillgängliga ytan för dem, broilrarnas ras eller hybrid, om denna är känd, och antalet broilrar som finns kvar i flocken efter det att broilrar avlägsnats för försäljning eller slakt. Genom den föreslagna bestämmelsen genomförs punkt 11 i bilaga I till broilerdirektivet.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska den som äger eller håller broilrar göra en beskrivning

av produktionssystemet i uppfödningssall, om djurtätheten för broilrarna överstiger 33 kilogram levande vikt per kvadratmeter. Beskrivningen ska innehålla dokument med detaljerade uppgifter om produktionssystemet. I synnerhet ska dokumenten innehålla tekniska uppgifter om uppfödningssalls avdelningar och deras anordningar. Sådana uppgifter är bl.a. en ritning över sall, den tillgängliga ytan för broilrarna, uppgifter om ventilations- och uppvärmningssystem, utfodrings- och vattningssall samt deras placering, larmsystem och reservsystem för dem. Beskrivningen av produktionssystemet ska på begäran uppvisas för regionförvaltningsverket och hållas uppdaterad.

Den djurtäthet som ska tillämpas i uppfödningssall och en ändring av djurtätheten samt viktiga uppgifter om produktionssystemet ska anmälas till regionförvaltningsverket senast 15 dagar innan den första flocken sätts in i uppfödningssall. Regionförvaltningsverket är behörig myndighet, eftersom en enhetlig tillsyn över det fåtal som äger eller håller broilrar då kan säkerställas på ett ändamålsenligt sätt. Till anmälan ska bifogas viktiga uppgifter om produktionssystemet.

Dessutom krävs det i det föreslagna 3 mom. att den som äger eller håller broilrar utan dröjsmål anmäler väsentliga förändringar i broileruppfödningssall, i anordningarna eller i förfarandena, om förändringarna kan påverka broilrarnas välbefinnande. En sådan här förändring kan det vara fråga om t.ex. vid byte av ventilationssystemet till en annan typ.

I det föreslagna 4 mom. föreskrivs det i enlighet med bilaga V till broilerdirektivet om de särskilda krav som ställs för den högsta tillåtna djurtätheten. När de särskilda kraven är uppfyllda kan man i uppfödningssall tillämpa en djurtäthet som är högst 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter. För att den högsta djurtätheten ska få tillämpas förutsätts att det vid djurskyddsinspektionerna i uppfödningssall inte har uppdagats någon sådan verksamhet som strider mot författningarna om djurskydd under de två senaste åren, att riktlinjerna för god praxis tillämpas i uppfödningssall och att dödligheten i uppfödningssall ligger under det föreskrivna gränsvärdet. Dödligheten be-

räknas som medelvärde hos sju på varandra följande flockar.

Vid bedömningen av dödligheten bland broilrarna ska man beakta sådana av djurägaren eller djurhållaren oberoende eller exceptionella orsaker som lett till att dödligheten bland broilrarna ökat under uppfödningen. Sådana orsaker kan vara t.ex. kvaliteten på de dagsgamla kycklingar som levererats, kvaliteten på det kommersiella foder som använts, förhöjd dödlighet som beror på broilerrasen eller en oväntad funktionsstörning i vattningsanordningen.

Dessutom kan den som äger eller håller broilrar ange de åtgärder som han eller hon har vidtagit redan under broilrarnas uppfödning efter att ha upptäckt att dödligheten ökat. Dessa åtgärder kan gälla t.ex. reparation av anordning, kontakter med hälsovårdsveterinären och iakttagandet av dennes anvisningar, resultaten av eventuella obduktioner som utförts på broilrarna samt de medicinska behandlingar som givits.

Enligt det föreslagna 5 mom. ska den som äger eller håller broilrar när han eller hon levererar en flock till slakteriet skicka med uppgifter om förvaringsutrymmet, flocken och dödligheten i flocken för att välbefinnandet under uppfödningstiden ska kunna bedömas. Sådana uppgifter är bl.a. uppgifterna om den avdelning i uppfödningstallet där broilrarna fötts upp, den dagliga dödligheten, broilrarnas ras eller hybrid samt beräkning av den kumulativa dagliga dödligheten.

Enligt det föreslagna 6 mom. får det genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om beskrivningen av produktionssystemet i broileruppfödningstallet, om viktiga uppgifter om produktionssystemet, om de krav som gäller djurtätheten för broilrar, om riktlinjer för god praxis, om omständigheter som ska beaktas när det gäller dödligheten bland broilrar samt om de uppgifter om flocken som ska lämnas till slakteriet.

41 a §. Bedömning av broilrars välbefinnande. Genom den föreslagna paragrafen genomförs artikel 3.1 b och bilaga III i broilerdirektivet, med undantag av punkt 1.1 i bilaga III.

Enligt det föreslagna 1 mom. ska besiktningsveterinären på slakteriet se till att de uppgifter enligt 26 c § 4 mom. om broilrar

samt de uppgifter om dödligheten inom flocken under transporten som lämnats till slakteriet registreras.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska en bedömning av vilken inverkan de förhållanden under vilka flocken hålls och andra motsvarande faktorer har på broilrarnas välbefinnande göras utifrån dödligheten inom flocken och den bedömning av hudinflammation på trampdynorna som görs i samband med köttbesiktningen. Dessa faktorer som beskriver välbefinnandet hos broilrar fungerar som indikatorer på välbefinnandet hos broilrar och beskriver vilken inverkan uppfödningförhållandena har på broilrarna. Dödligheten och förekomsten av hudinflammation på trampdynorna kan dock ha av djurägaren eller djurhållaren oberoende eller exceptionella orsaker.

Sådana orsaker kan vara t.ex. kvaliteten på de dagsgamla kycklingar som levererats, kvaliteten på det kommersiella foder som använts, förhöjd dödlighet som beror på broilerrasen eller en oväntad funktionsstörning i vattnings- och utfodringsanordningarna eller ventilationsanordningarna. Problem med kvaliteten på dagsgamla kycklingar kan t.ex. bero på gulsäcksinflammation samt på så kallad non-starter syndrom, vilka båda är relaterade till kläckeriet. Hos broilerraser finns det samband med problem som orsakas av plötslig hjärtdöd och tillväxstörningar i fötterna, vilket ökar både dödligheten och behovet av att avliva fåglar på grund av djurskyddsskäl.

Om resultaten av bedömningen av broilrarnas välbefinnande tyder på försämrat välbefinnande hos flocken på grund av de förhållanden under vilka flocken hålls, ska besiktningsveterinären enligt det föreslagna 3 mom. underrätta den som äger eller håller broilrarna samt regionförvaltningsverket om detta. Dessa ska vidta lämpliga åtgärder för att trygga broilrarnas välbefinnande, i enlighet med vad som förutsätts i punkt 3 i bilaga III till broilerdirektivet.

Dessutom ska besiktningsveterinären oberoende av de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande göra en anmälan till regionförvaltningsverket, om det vid en inspektion väcks misstanke enligt 41 § 2 mom. i djurskyddslagen om att djurskyddslagen eller de bestämmelser eller föreskrifter som har ut-

färdats med stöd av den har överträtts. Detta motsvarar förfarandena vid tillsynen över djurskyddet i slakterier enligt den nu gällande lagstiftningen.

Enligt det föreslagna 4 mom. utfärdas närmare bestämmelser om faktorer som beskriver broilrars välbefinnande och om hur dessa faktorer påverkar djurtätheten för broilrar samt om bedömningen av broilrars välbefinnande och om besiktningsveterinärens anmälan genom förordning av statsrådet.

42 §. Förbud och föreskrifter. Genom det föreslagna nya 2 mom. genomförs punkt 3 i bilaga III till broilerdirektivet. Enligt det föreslagna momentet får regionförvaltningsverket bestämma att den som äger eller håller broilrar ska vidta de korrigerande åtgärder som behövs med tanke på broilrarnas välbefinnande, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande tyder på att broilrarnas välbefinnande har försämrats under uppfödningen.

Innan föreskrifter meddelas ska regionförvaltningsverket enligt 45 § i djurskyddslagen ge den som äger eller håller broilrarna tillfälle att bli hörd. Då kan den som äger eller håller broilrarna lämna en redogörelse om de åtgärder med vilka han eller hon rättar till förhållandena på avdelningen i fråga i syfte att förbättra broilrarnas välbefinnande.

Djurägaren eller djurhållaren kan i sin redogörelse även framställa sådana av honom eller henne oberoende eller exceptionella orsaker vilka försämrat broilrarnas välbefinnande under uppfödningen. Sådana orsaker kan vara t.ex. kvaliteten på de dagsgamla kycklingar som levererats, kvaliteten på det kommersiella foder som använts, förhöjd dödlighet som beror på broilerrasen eller en oväntad funktionsstörning i vattningsanordningen.

Dessutom kan den som håller broilrar ange de åtgärder som han eller hon redan under broilrarnas uppfödning vidtagit efter att ha upptäckt problemet. Dessa åtgärder kan gälla t.ex. reparation av anordning, kontakter med hälsovårdsveterinären och iakttagandet av dennes anvisningar, resultaten av eventuella obduktioner som utförts på broilrarna samt de medicinska behandlingar som givits.

Om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande tyder på att broilrarnas välbefinnande har försämrats i två av tre på varandra följande flockar, får regionförvaltningsverket vid behov bestämma att den djurtäthet som tillämpas för broilrarna i avdelningen ska minskas i syfte att lättare kunna ha kontroll över de förhållandena under vilka broilrarna hålls. En lägre djurtäthet underlättar t.ex. kontrollen över ventilationen och ströets kvalitet i uppfödningssallet, vilket främjar välbefinnandet hos broilrarna genom att sannolikheten för att de ska drabbas av sjukdomar som beror på förhållandena, såsom hudsjukdomar och sjukdomar i andningsorganen, minskar.

Regionförvaltningsverket får dessutom bestämma att djurtätheten minskas, om djurägaren eller djurhållaren försummar broilrarnas välbefinnande på annat sätt. Brott mot lagen är det t.ex. fråga om då den högsta djurtätheten tillämpas utan att kraven för att höja djurtätheten uppfylls.

Om det bestämts att djurtätheten för broilrarna minskas, ska regionförvaltningsverket underrätta den behöriga besiktningsveterinären om detta. Anmälan är nödvändig för att besiktningsveterinären i fortsättningen effektivt ska kunna övervaka de broilerflockar som anländer från uppfödningssavdelningen i fråga.

48 §. Utredningar och undersökningar. Genom det föreslagna 4 mom. genomförs den kontroll av tillsynsmyndighetens verksamhet som förutsätts enligt kontrollförordningen. Enligt 4 mom. har Livsmedelssäkerhetsverket rätt att närvara vid de utredningar och undersökningar som avses i paragrafen och följa upp genomförande av dem. Då kan Livsmedelssäkerhetsverket försäkra sig om att övervakningen genomförs på ett effektivt sätt samt att informationen, kunskaperna och åtgärderna vid den myndighet som utför kontroller är tidsenliga när kontroller utförs. Vid behov kan brister som upptäckts avhjälpas och inspektörernas kunskaper vidareutvecklas. Europeiska kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor har vid sina inspektioner i Finland krävt att rätten till ledning och tillsyn regleras.

54 §. Djurskyddsförseelse. I 54 § i djurskyddslagen finns bestämmelser om djurskyddsförseelse. Straffet för djurskyddsförseelse är böter och för att straffet ska utdö-

mas förutsatts att gärningsmannen handlat uppsåtligt eller av oaktsamhet. I artikel 9 i broilerdirektivet åläggs medlemsstaterna att fastställa bestämmelser om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av nationella bestämmelser som grundar sig på direktivet. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

I 54 § 2 mom. 3 punkten i gällande lag bestäms att det är straffbart att försumma vissa skyldigheter som anges i lagen, t.ex. skyldigheten att ansöka om vissa tillstånd eller att göra en anmälan. Det är också straffbart att försumma skyldigheten att föra förteckning enligt 26 §. Det föreslås att det till lagen fogas liknande skyldigheter, bl.a. skyldigheten att föra bok över produktionsdjur enligt 26 a §, skyldigheten att lämna uppgifter om förvaringsutrymmet enligt 26 c § 1 mom., skyldigheten att göra och uppvisa en beskrivning av produktionssystemet samt anmäla djurtätheten enligt 26 c § 3 mom. samt skyldigheten att till slakteriet lämna uppgifter om flocken enligt 26 c § 5 mom. För att säkerställa att den föreslagna lagen iakttas effektivt och med tanke på enhetligheten är det nödvändigt att det föreskrivs att också försummelse av dessa skyldigheter är straffbara gärningar. Det föreslås att en bestämmelse om försummelse av dessa skyldigheter fogas till 54 § 2 mom. 3 punkten.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Den föreslagna lagen om ändring av djurskyddslagen innehåller bemyndiganden för statsrådet att utfärda närmare bestämmelser genom statsrådets förordning, enligt följande:

1) med stöd av 26 a § 3 mom. om bokföringen över antalet döda djur,

2) med stöd av 26 c § 6 mom. om beskrivningen av produktionssystemet i uppfödningssaltet, om viktiga uppgifter om produktionssystemet, om de krav som gäller djurtätheten för broilar, om riktlinjer för god praxis, om omständigheter som ska beaktas när det gäller dödligheten bland broilar samt om de uppgifter om flocken som ska lämnas till slakteriet,

3) med stöd av 41 a § 4 mom. om faktorer som beskriver broilars välbefinnande och

om hur dessa faktorer påverkar djurtätheten samt om bedömningen av broilars välbefinnande och om besiktningsveterinärens anmälan.

Genom förordning utfärdas bestämmelser om dokument som ska ingå i beskrivningen av produktionssystemet. Beskrivningen ska i enlighet med punkt 2 i bilaga II till broilerdirektivet bl.a. innehålla en ritning över stallet, uppgifter om den tillgängliga ytan för broilarna, uppgifter om ventilations- och uppvärmningssystem och om tekniska inspektioner av dem samt uppgifter om utfodrings- och vattningsanordningar och deras placering. Därtill ska det av de dokument som ingår i beskrivningen framgå larmsystem och reservsystem för dem för det fall att någon automatiserad eller mekanisk utrustning som är väsentlig för broilarnas välbefinnande upphör att fungera samt dokumentationen av tekniska inspektioner av larmsystemen, typ av golv och vilket strö som normalt används.

Viktiga uppgifter om produktionssystemet är per uppfödningssavdelning uppgifterna om den tillgängliga ytan för fåglarna, typ av ventilationssystem och utfodrings- och vattningsystem, larmsystem och reservsystem för dem samt det strö som normalt används.

Frågor som bör behandlas i riktlinjerna för god praxis är bl.a. lagstiftningen om skydd av broilar, broilars fysiologi och beteende, hantering, infångning, lastning och transport av broilar, skötsel och avlivning av broilar samt förebyggande skyddsåtgärder mot sjukdom.

När dödligheten bland broilar bedöms ska av djurägaren eller djurhållaren oberoende eller exceptionella orsaker som gjort att dödligheten bland broilarna ökat under uppfödningen beaktas. Sådana orsaker kan vara t.ex. kvaliteten på de dagsgamla kycklingar som levererats, kvaliteten på det kommersiella foder som använts, förhöjd dödlighet som beror på broilerrasen eller en oväntad funktionsstörning i vattningsanordningen

Dessutom kan den som äger eller håller broilar ange de åtgärder som han eller hon har vidtagit redan under broilarnas uppfödning efter att ha upptäckt att dödligheten ökat. Dessa åtgärder kan gälla t.ex. reparation av anordning, kontakter med hälsovårdsveterinären och iakttagandet av dennes

anvisningar, resultaten av eventuella obduktioner som utförts på broilrarna samt de medicinska behandlingar som givits.

De uppgifter om flocken som ska lämnas till slakteriet är uppgifterna om uppfödningstallet och om den avdelning i uppfödningstallet där broilrarna fötts upp, den dagliga dödligheten, broilrarnas ras eller hybrid samt beräkning av den kumulativa dagliga dödligheten.

Faktorer som beskriver broilrars välbefinnande är dödligheten och svårighetsgraden av hudinflammation på trampdynorna. Bedömningen av välbefinnandet omfattar förutom kontroller enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, nedan *kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung*, också bedömning av dödligheten och bedömning av hudinflammation på trampdynorna.

Dödligheten räknas ut för alla djurtätheter som den kumulativa dagliga dödligheten. Detta ger en bättre beskrivning av den dagliga dödligheten i sådana fall då en del av fåglarna avlägsnas mitt under uppfödningsperioden. Enbart antalet döda fåglar per uppfödningsperiod när sådan gallring tillämpas ger inte en sanningsenlig bild av dödligheten bland broilrarna i uppfödningstallet, om dödligheten jämförs med ett uppfödningstall där man tillämpar omgångsuppfödning.

I Europa är gallring mycket vanligt. I Finland har gallring, som är påfrestande för fåglarna, inte tills vidare tillämpats. När gallring tillämpas är djurtätheten som högst längre perioder än vid omgångsuppfödning. Dessutom måste fåglarna svältas flera gånger, vilket också är påfrestande för fåglarna. Gallring ökar också förekomsten av salmonellabakterier och campylobacter i uppfödningstall, vilket medför problem för folkhälsan.

I samband med kontroller som utförts i enlighet med kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung ska den ena fotsulan hos minst hundra fåglar i en flock bedömas med avseende på hudinflammation på trampdynorna. När fotsulan kontrolleras bedöms hudinflammationens svårighetsgrad

på basis av hur djup skadan är och den indelas i tre klasser. Klasserna poängsätts enligt liknande modell som används i Sverige. Fåglarnas fothälsa beskriver hur bra kontroll man lyckas ha över de förhållanden under vilka fåglarna föds upp, såsom luftens och ströets kvalitet i förvaringsutrymmet. En liknande bedömning har redan under flera år tillämpats förutom i Sverige också i Danmark.

Djurtätheten för broilrarna får minskas om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande hos flockar som följer direkt på varandra överskrider de angivna gränsvärdena. När en djurtäthet på högst 39 kilogram levande vikt per kvadratmeter tillämpas kan djurtätheten minskas på en gång med 1–2 kilogram för en viss tid.

När en djurtäthet som överstiger 39 kilogram levande vikt per kvadratmeter och högst är 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter tillämpas, ska djurtätheten härvid minskas för en viss tid så att djurtätheten högst får vara 39 kilogram levande vikt per kvadratmeter. Om djurtätheten minskats till högst 39 kilogram levande vikt per kvadratmeter på grund av att dödligheten varit för hög, får djurtätheten höjas när dödligheten varit tillräckligt låg beräknat enligt medelvärdet hos sju på varandra följande flockar.

Besiktningsveterinärens anmälan ska innehålla uppgifter om dödligheten och resultaten från bedömningen av fotsulan.

3 Ikraftträdande

Broilerdirektivet ska ha genomförts senast den 30 juni 2010. Lagen föreslås därför träda i kraft så snart som möjligt. I lagens ikraftträdandebestämmelse ingår övergångsbestämmelser.

Enligt övergångsbestämmelsen som gäller kravet på utbildning krävs det ingen särskild utbildning av personer som har minst tre års praktisk erfarenhet av att sköta broilrar vid den tidpunkt då broilerdirektivets krav ska tillämpas. Regionförvaltningsverket beviljar på ansökan en sådan person ett intyg om överensstämmelse enligt artikel 4.4 i broilerdirektivet.

I ikraftträdandebestämmelsen ingår övergångsbestämmelser som gäller broileruppfödningstall som är verksamma när denna

lag träder i kraft. Syftet med dessa bestämmelser är att säkerställa att de dokument och de anmälningar som förutsätts enligt lagen upprättas och görs inom en viss tid efter lagens ikraftträdande.

I de uppfödningssavdelningar för broilar som är verksamma när denna lag träder i kraft får en djurtäthet på högst 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter tillämpas, om djurägaren eller djurhållaren har ett produktionskontrakt med slakteriet och villkoren för det kvalitetssystem som slakteriet förutsätter iakttas vid broileruppfödningen. I broileruppfödningstall i Finland har man i många år tillämpat djurtätheter som är minst 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter, vilket redogörs för under 1.3. Sådana uppfödningstalls förutsättningar att tillämpa den högsta tillåtna djurtätheten enligt broilerdirektivet bedöms efter lagens ikraftträdande i enlighet med 41 a § 3 mom. och man ingriper i djurtätheten vid behov med stöd av 42 § 2 mom.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Också behörighetsvillkoren för personalen har samband med rätten att fritt välja arbete och yrke enligt 18 § 1 mom. i grundlagen och därför bör bestämmelserna i lagen preciseras med en beskrivning av vilket slag av behörighet som krävs av personerna (GrUU 26/2001 rd och GrUU 74/2002 rd). Djurskötsel i enlighet med kraven i broilerdirektivet förutsätter att djurskötarna har sådan behörighet med vilken djurens välbefinnande vid intensiv produktion kan säkerställas. Regionförvaltningsverket kan enligt det föreslagna 42 § 2 mom. utfärda föreskrifter om broileruppfödningen, vilket även kan innebära en begräns-

ning av användningen av egendom. Bestämmelsen är nödvändig för säkerställandet av djurens välbefinnande i ett system där broilarnas välbefinnande under uppfödningen bedöms i efterhand. Eftersom det är fråga om djur som används som livsmedel, har bestämmelsen betydelse också för upprätthållandet av livsmedelssäkerheten och därigenom också för människans hälsa. Det ska anses vara ett viktigt allmänt intresse att ingripa i djurhållning av orsaker som gäller djurs dåliga hälsa eller välbefinnande.

Enligt lagförslaget ska den som äger eller håller produktionsdjur föra bok över den medicinska behandling som givits produktionsdjuren och över antalet döda djur. Den som äger eller håller broilar ska göra en beskrivning av produktionssystemet och bevara den samt till slakteriet lämna de uppgifter om förvaringsutrymmet och om flocken som behövs för bedömningen av broilarnas välbefinnande. Bestämmelserna innehåller också bemyndiganden för statsrådet att utfärda förordning. Enligt 80 § i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag utfärdas genom lag. Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen kan statsrådet utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. När det gäller bemyndigande i lagar har grundlagsutskottet i sin utlåtandepraxis ställt krav på exakt och noggrann reglering (GrUU 19/2002 rd, GrUU 40/2002 rd). Av en lag ska klart framgå vad som ska regleras genom förordning. De föreslagna bestämmelserna uppfyller dessa krav. Utifrån dessa utgångspunkter anses det att lagförslaget kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om ändring av djurskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i djurskyddslagen (247/1996) 54 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1430/2006, och
fogas till lagen en ny 26 a § i stället för den 26 a § som upphävts genom lag 238/2010, nya
26 b, 26 c och 41 a §, till 42 §, sådan den lyder i lag 1477/2009, ett nytt 2 mom. samt till 48 §,
sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1430/2006 och 1477/2009, ett nytt 4 mom. som följer:

26 a §

Bokföring av produktionsdjur

Den som äger eller håller produktionsdjur ska föra bok över den medicinska behandling som getts produktionsdjuren och över antalet döda djur.

Bokföringen över den medicinska behandlingen ska bevaras minst fem kalenderår och bokföringen över antalet döda djur minst tre år efter utgången av det år då den senaste anteckningen om ett djur gjordes i bokföringen. Bokföringen ska på begäran visas upp för regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen, besiktningsveterinären, gränsveterinären och djurskyddsövervakaren.

Närmare bestämmelser om bokföringen över antalet döda djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

26 b §

Behörigheten för dem som håller broilrar och handledning av dem som hanterar broilrar

En fysisk person som håller broilrar och ansvarar för skötseln av minst 500 fåglar ska ha en utbildning som motsvarar minst en av Utbildningsstyrelsen fastställd examen inom lantbruksbranschen, med köttfjäderfå som specialiseringsområde, samt ett intyg över utbildningen. Med broiler avses en fågel av arten *Gallus gallus* som föds upp för slakt.

De som äger eller håller broilrar ska förse de personer som de anställer eller anlitar för att sköta och hantera broilrar med instruktioner om och handledning i krav som gäller broilrars välbefinnande.

26 c §

Uppfödningss Stall för broilrar

Utöver vad som föreskrivs om anmälningar av djurhållningsplatser och om registrering av uppgifter i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010), ska den som äger eller håller broilrar lämna uppgifter om de delar av uppfödningssstallet där broilerflockar föds upp (*uppfödningssavdelning*) för registrering i registret över djurhållningsplatser.

Den förteckning som avses i 21 § i lagen om ett system för identifiering av djur ska föras separat för varje uppfödningssavdelning, och av den ska framgå

1) antalet insatta broilrar och den tillgängliga ytan för dem,

2) broilrarnas ras eller hybrid, om denna är känd,

3) antalet avlivade broilrar samt dödsorsakerna för de broilrar som påträffats döda, om dessa är kända, samt

4) antalet broilrar som finns kvar i flocken efter det att broilrar avlägsnats för försäljning eller slakt.

Om djurtätheten för broilrar överstiger 33 kilogram levande vikt per kvadratmeter, ska den som äger eller håller broilrarna göra en skriftlig beskrivning av produktionssystemet i broileruppfödningssstallet, vilken ska innehålla tekniska uppgifter om byggnaderna och

deras anordningar. Beskrivningen ska hållas uppdaterad och på begäran visas upp för regionförvaltningsverket. Den djurtäthet som ska tillämpas i uppfödningssaltet eller en ändring av djurtätheten och viktiga uppgifter om produktionssystemet ska anmälas till regionförvaltningsverket senast 15 dagar innan den första flocken sätts in i saltet. Sådana förändringar i produktionssystemet som kan påverka broilrarnas välbefinnande ska utan dröjsmål anmälas till regionförvaltningsverket.

För att djurtätheten ska få höjas så att den överstiger 39 kilogram levande vikt per kvadratmeter och är högst 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter förutsätts att det vid djurskyddsinspektionerna i broileruppfödningssaltet under de senaste två åren inte har uppdagats någon sådan verksamhet som strider mot bestämmelserna om djurskydd, att den som äger eller håller broilrarna tillämpar riktlinjer för god praxis och att dödligheten bland broilrarna är tillräckligt låg. Om ingen inspektion har gjorts i broileruppfödningssaltet under de senaste två åren, ska minst en inspektion göras innan djurtätheten får höjas.

När de som äger eller håller broilrar sänder broilrar till slakt ska de till slakteriet lämna de uppgifter om flockens förvaringsutrymme och om flocken som behövs för bedömning av broilrarnas välbefinnande.

Närmare bestämmelser om beskrivningen av produktionssystemet i broileruppfödningssaltet, om viktiga uppgifter om produktionssystemet, om de krav som gäller djurtätheten för broilrar, om riktlinjer för god praxis, om omständigheter som ska beaktas när det gäller dödligheten bland broilrar samt om de uppgifter om flocken som ska lämnas till slakteriet utfärdas genom förordning av statsrådet.

41 a §

Bedömning av broilrars välbefinnande

Besiktningsveterinären ska se till att uppgifterna om de broilrar som anlänt till slakteriet samt antalet broilrar som är döda vid ankomsten till slakteriet registreras vid slakteriet.

Vilken inverkan de förhållanden under vilka broilrar hålls och andra motsvarande faktorer har på broilrarnas välbefinnande bedöms utifrån dödligheten inom flocken och den bedömning av hudinflammation på trampdynorna som görs i samband med köttbesiktningen (*faktorer som beskriver broilrars välbefinnande*).

Om bedömningen av broilrarnas välbefinnande visar att välbefinnandet försämrats under uppfödningen, ska besiktningsveterinären underrätta den som äger eller håller broilrarna samt det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurhållningsenheten är belägen om detta. Dessa ska vidta lämpliga åtgärder.

Närmare bestämmelser om faktorer som beskriver broilrars välbefinnande och om hur dessa faktorer påverkar djurtätheten för broilrar samt om bedömningen av broilrars välbefinnande och om besiktningsveterinärens anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

42 §

Förbud och föreskrifter

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får regionförvaltningsverket bestämma att den som äger eller håller broilrar ska vidta de korrigerande åtgärder som behöver vidtas i broilrarnas förvaringsutrymme med tanke på broilrarnas välbefinnande, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet försämrats under uppfödningen. Regionförvaltningsverket får bestämma att djurtätheten för broilrarna minskas, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet hos broilrarna försämrats i minst två av tre på varandra följande flockar under uppfödningen, eller om det konstateras att den som äger eller håller broilrarna har brutit mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Om det har bestämts att djurtätheten för broilrarna minskas, ska regionförvaltningsverket underrätta den besiktningsveterinär som avses i 41 a § 3 mom. om detta.

48 §

Utredningar och undersökningar

—————
 Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att närvara vid de utredningar och undersökningar som avses i denna paragraf och följa genomförandet av dem.

54 §

Djurskyddsförseelse

—————
 För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtlig eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller utfärdats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 19, 22, 25 eller 27 §,

2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud, eller

3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom., 23, 24, 26, 26 a §, 26 c § 1, 3 eller 5 mom. eller 64 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Av personer som före den 30 juni 2010 har minst tre års praktisk erfarenhet av att sköta broilar krävs inte i 26 b § avsedd utbildning. En sådan person ska inom ett år från denna

lags ikraftträdande av regionförvaltningsverket ansöka om intyg som styrker likvärdigheten med utbildningen. Till ansökan ska fogas en sådan redogörelse över förvärvad praktisk erfarenhet som krävs för att intyget ska beviljas.

I fråga om broileruppfödningss Stall som är verksamma när denna lag träder i kraft ska en anmälan enligt 26 c § 1 mom. göras senast 15 dagar innan följande möjliga flock sätts in i stallet.

I fråga om broileruppfödningss Stall som är verksamma när denna lag träder i kraft och vilkas djurtäthet överstiger 33 kilogram levande vikt per kvadratmeter, ska en beskrivning av produktionssystemet enligt 26 c § 3 mom. göras inom en månad efter att denna lag trätt i kraft.

I de uppfödningssavdelningar för broilar som är verksamma när denna lag träder i kraft får den djurtäthet, på högst 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter, som tillämpas i broileruppfödningss Stall vid ikraftträdandet av lagen tillämpas, om uppfödningss Stallens djurägare eller djurhållare har ett produktionskontrakt med slakteriet och villkoren för det kvalitetssystem som slakteriet förutsätter iaktas vid broileruppfödningen.

I fråga om broileruppfödningss Stall som är verksamma när denna lag träder i kraft ska en anmälan enligt 26 c § 3 mom. om den djurtäthet som tillämpas i broileruppfödningss Stall göras och viktiga uppgifter om produktionssystemet lämnas till regionförvaltningsverket inom en månad från den denna lag trätt i kraft. Anmälan ska vid behov åtföljas av en redogörelse för produktionskontrakt och kvalitetssystem.

Helsingfors den 3 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av djurskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i djurskyddslagen (247/1996) 54 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1430/2006, och
fogas till lagen en ny 26 a § i stället för den 26 a § som upphävts genom lag 238/2010, nya
26 b, 26 c och 41 a §, till 42 §, sådan den lyder i lag 1477/2009, ett nytt 2 mom. samt till 48 §,
sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1430/2006 och 1477/2009, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

26 a §

Bokföring av produktionsdjur

Den som äger eller håller produktionsdjur ska föra bok över den medicinska behandling som getts produktionsdjuren och över antalet döda djur.

Bokföringen över den medicinska behandlingen ska bevaras minst fem kalenderår och bokföringen över antalet döda djur minst tre år efter utgången av det år då den senaste anteckningen om ett djur gjordes i bokföringen. Bokföringen ska på begäran visas upp för regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen, besiktningsveterinären, gränsveterinären och djurskyddsövervakaren.

Närmare bestämmelser om bokföringen över antalet döda djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

26 b §

Behörigheten för dem som håller broilrar och handledning av dem som hanterar broilrar

En fysisk person som håller broilrar och ansvarar för skötseln av minst 500 fåglar ska ha en utbildning som motsvarar minst en av Utbildningsstyrelsen fastställd examen inom lantbruksbranschen, med köttfädersfä som

specialiseringsområde, samt ett intyg över utbildningen. Med broiler avses en fågel av arten **Gallus gallus** som föds upp för slakt.

De som äger eller håller broilrar ska förse de personer som de anställer eller anlitar för att sköta och hantera broilrar med instruktioner om och handledning i krav som gäller broilrars välbefinnande.

26 c §

Uppfödningss Stall för broilrar

Utöver vad som föreskrivs om anmälningar av djurhållningsplatser och om registrering av uppgifter i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010), ska den som äger eller håller broilrar lämna uppgifter om de delar av uppfödningss Stallet där broilerflockar föds upp (**uppfödningss avdelning**) för registrering i registret över djurhållningsplatser.

Den förteckning som avses i 21 § i lagen om ett system för identifiering av djur ska föras separat för varje uppfödningss avdelning, och av den ska framgå

1) antalet insatta broilrar och den tillgängliga ytan för dem,

2) broilrarnas ras eller hybrid, om denna är känd,

3) antalet avlivade broilrar samt dödsorsakerna för de broilrar som påträffats döda, om dessa är kända, samt

4) antalet broilrar som finns kvar i flocken efter det att broilrar avlägsnats för försäljning eller slakt.

Om djurtätheten för broilrar överstiger 33 kilogram levande vikt per kvadratmeter, ska den som äger eller håller broilrarna göra en skriftlig beskrivning av produktionssystemet i broileruppfödningss Stallet, vilken ska innehålla tekniska uppgifter om byggnaderna och deras anordningar. Beskrivningen ska hållas uppdaterad och på begäran visas upp för regionförvaltningsverket. Den djurtäthet som ska tillämpas i uppfödningss Stallet eller en ändring av djurtätheten och viktiga uppgifter om produktionssystemet ska anmälas till regionförvaltningsverket senast 15 dagar innan den första flocken sätts in i stallen. Sådana förändringar i produktionssystemet som kan

påverka broilrarnas välbefinnande ska utan dröjsmål anmälas till regionförvaltningsverket.

För att djurtätheten ska få höjas så att den överstiger 39 kilogram levande vikt per kvadratmeter och är högst 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter förutsätts att det vid djurskyddsinspektionerna i broileruppfödningstallet under de senaste två åren inte har uppdragats någon sådan verksamhet som strider mot bestämmelserna om djurskydd, att den som äger eller håller broilrarna tillämpar riktlinjer för god praxis och att dödligheten bland broilrarna är tillräckligt låg. Om ingen inspektion har gjorts i broileruppfödningstallet under de senaste två åren, ska minst en inspektion göras innan djurtätheten får höjas.

När de som äger eller håller broilrar sänder broilrar till slakt ska de till slakteriet lämna de uppgifter om flockens förvaringsutrymme och om flocken som behövs för bedömningen av broilrarnas välbefinnande.

Närmare bestämmelser om beskrivningen av produktionssystemet i broileruppfödningstallet, om viktiga uppgifter om produktionssystemet, om de krav som gäller djurtätheten för broilrar, om riktlinjer för god praxis, om omständigheter som ska beaktas när det gäller dödligheten bland broilrar samt om de uppgifter om flocken som ska lämnas till slakteriet utfärdas genom förordning av statsrådet.

41 a §

Bedömning av broilrars välbefinnande

Besiktningsveterinären ska se till att uppgifterna om de broilrar som anlänt till slakteriet samt antalet broilrar som är döda vid ankomsten till slakteriet registreras vid slakteriet.

*Vilken inverkan de förhållanden under vilka broilrar hålls och andra motsvarande faktorer har på broilrarnas välbefinnande bedöms utifrån dödligheten inom flocken och den bedömning av hudinflammation på trampdynorna som görs i samband med köttbesiktningen (**faktorer som beskriver broilrars välbefinnande**).*

Om bedömningen av broilrarnas välbefinnande visar att välbefinnandet försämrats under uppfödningen, ska besiktningsveterinären underrätta den som äger eller håller broilrarna samt det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurhållningsenheten är belägen om detta. Dessa ska vidta lämpliga åtgärder.

Närmare bestämmelser om faktorer som beskriver broilrars välbefinnande och om hur dessa faktorer påverkar djurtätheten för broilrar samt om bedömningen av broilrars välbefinnande och om besiktningsveterinärens anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

42 §

Förbud och föreskrifter

Om det vid en inspektion enligt 39 § eller annars konstateras att denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser eller föreskrifter har överträtts, får regionförvaltningsverket, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälso-skyddet i kommunen, besiktningsveterinären, gränsveterinären eller polisen förbjuda djurets ägare eller innehavare att fortsätta med eller upprepa det förfarande som strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den och ålägga djurets ägare eller innehavare att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid.

42 §

Förbud och föreskrifter

—————
Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får regionförvaltningsverket bestämma att den som äger eller håller broilrar ska vidta de korri-gerande åtgärder som behöver vidtas i broil-rarnas förvaringsutrymme med tanke på broilrarnas välbefinnande, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet försämrats under uppföd-ningen. Regionförvaltningsverket får be-stämma att djurtätheten för broilrarna mins-kas, om de faktorer som beskriver broilrars välbefinnande visar att välbefinnandet hos broilrarna försämrats i minst två av tre på varandra följande flockar under uppfödning-en, eller om det konstateras att den som äger eller håller broilrarna har brutit mot denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Om det har bestämts att djurtät-heten för broilrarna minskas, ska regionför-valtningsverket underrätta den besiktningsve-terinär som avses i 41 a § 3 mom. om detta.

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade be-

48 §

Utredningar och undersökningar

—————
Livsmedelssäkerhetsverket har rätt att närva-ra vid de utredningar och undersökningar

stämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring samt i slakterier och på slaktplatser.

Den som utför utredningen eller undersökningen har rätt att få tillträde till de utrymmen där djur hålls samt till de förråd och andra utrymmen som hänför sig till djurhållningen. Djurhållningsenhetens ägare eller innehavare samt slakteriets eller slaktplatsens ägare eller innehavare är skyldig att bistå den som utför utredningen eller undersökningen samt att, vid behov skriftligen, lämna de upplysningar som denne begär.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om rätten för veterinärer att få tillträde till den djurhållningsenhet, det slakteri eller den slaktplats där utredningen eller undersökningen skall utföras gäller också utländska inspektörer då ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta.

som avses i denna paragraf och följa upp genomförandet av dem.

54 §

Djurskyddsförseelse

För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller utfärdats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 19, 22, 25 eller 27 §,

2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud, eller

3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom. eller 23, 24 eller 26 eller 64 §.

54 §

Djurskyddsförseelse

För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller utfärdats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 19, 22, 25 eller 27 §,

2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud, eller

3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom., 23, 24, 26, 26 a §, 26 c § 1, 3 eller 5 mom. eller 64 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Av personer som före den 30 juni 2010 har minst tre års praktisk erfarenhet av att sköta broilrar krävs inte i 26 b § avsedd utbildning. En sådan person ska inom ett år från denna lags ikraftträdande av regionförvaltningsverket ansöka om intyg som styrker likvärdigheten med utbildningen. Till ansökan ska fogas en sådan redogörelse över förvärvad praktisk erfarenhet som krävs för att intyget ska beviljas.

I fråga om broileruppfödningss Stall som är verksamma när denna lag träder i kraft ska en anmälan enligt 26 c § 1 mom. göras senast 15 dagar innan följande möjliga flock sätts in i stallet.

I fråga om broileruppfödningss Stall som är verksamma när denna lag träder i kraft och vilkas djurtäthet överstiger 33 kilogram levande vikt per kvadratmeter, ska en beskrivning av produktionssystemet enligt 26 c § 3 mom. göras inom en månad efter att denna lag trätt i kraft.

I de uppfödningss avdelningar för broilrar som är verksamma när denna lag träder i kraft får den djurtäthet, på högst 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter, som tillämpas i broileruppfödningss Stall vid ikraftträdandet av lagen tillämpas, om uppfödningss Stalllets djurägare eller djurhållare har ett produktionskontrakt med slakteriet och villkoren för det kvalitetssystem som slakteriet förutsätter iaktas vid broileruppfödningen.

I fråga om broileruppfödningss Stall som är verksamma när denna lag träder i kraft ska en anmälan enligt 26 c § 3 mom. om den djurtäthet som tillämpas i broileruppfödningss Stalllet göras och viktiga uppgifter om produktionssystemet lämnas till regionförvaltningsverket inom en månad från den denna lag trätt i kraft. Anmälan ska vid behov åtföljas av en redogörelse för produktionskontrakt och kvalitetssystem.